

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Monikou Chaloupkovou ve věci **žalobkyně: I.H., nar. „X“**, bytem S. 420/II, V. M., proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2013, č. j. „X“/46091-KRM**,

t a k t o :

- I.** Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 7. 2013, č. j. „X“/46091-KRM, **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 15. 7. 2013, č. j. „X“/46091-KRM, žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 5. 2013, č. j. „X“, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), když podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Orlicí (dále jen „OSSZ“) ze dne 14. 5. 2013 není

žalobkyně invalidní, neboť její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla toliko o 30%.

Žalobkyně podala proti citovanému rozhodnutí žalované včasnou žalobu, kterou se domáhala jeho soudního přezkumu, přičemž poukazovala na to, že její zdravotní stav se nelepší a právě z důvodu špatného zdravotního stavu s ní bude ukončen ke dni 30. 9. 2013 pracovní poměr.

Žalovaná využila svého práva se k žalobě nevyjadřovat.

Soud byl povinen v souladu s § 75 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž musel vycházet ze stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. ze stavu k datu 15. 7. 2013, kdy bylo napadené rozhodnutí žalované vydáno. Soud se přitom soustředil na skutečnost, zda závěr o tom, že žalobkyně není invalidní, neboť pokles její pracovní schopnosti činí toliko 30%, je správný a vychází z náležitě posouzeného zdravotního stavu žalobkyně.

O žalobě bylo rozhodnuto při jednání dne 25. 6. 2014, v přítomnosti obou účastníků.

Ze správního spisu žalované – lékařské dokumentace OSSZ soud zjistil následující: Dne 27. 3. 2013 žalobkyně podala žádost o přiznání invalidního důchodu. Posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou lékařkou OSSZ, MUDr. Zuzanou Majvaldovou, proběhlo dne 14. 5. 2013. Ze záznamu o jednání o posouzení zdravotního stavu a z posudku o invaliditě, oba z uvedeného dne, č. j. LPS/2013/1592-UO-CSSZ, je zřejmé, že za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl označen úzkostně depresivní syndrom v léčbě, nyní s opakovanou hospitalizací. Určené rozhodující zdravotní postižení bylo posudkovou lékařkou zařazeno dle kapitoly V. („Duševní poruchy a poruchy chování“), položky 5 („Poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy, úzkostné a fobické poruchy, generalizovaná úzkostná porucha, sociální fobie, specifické fobie, smíšené úzkostně-depresivní poruchy, obsedantně kompulzivní porucha, reakce na závažný stres a poruchy přizpůsobení, posttraumatická stresová porucha, disociativní porucha, porucha somatoformní, neurastenie“) písm. b („lehké postižení, narušení sociálních kontaktů a vazeb, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi“) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Pokles pracovní schopnosti byl určen na horní hranici vyhláškou daného rozpětí (15-20%), tj. na 20%, a navýšen o dalších 10% pro další postižení zdravotního stavu na celkových 30%. Po tomto posouzení pak byl učiněn závěr o tom, že zdravotní stav žalobkyně neodpovídá žádnému stupni invalidity. Rozhodnutí ČSSZ ze dne 24. 5. 2013, č. j. 655 530 0686, o zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod bylo na základě včasných námitek žalobkyně přezkoumáno v námitkovém řízení. Lékařskou posudkovou službou ČSSZ bylo dne 10. 7. 2013 vypracováno posouzení zdravotního stavu žalobkyně, kdy bylo konstatováno, že posouzení posudkovou lékařkou OSSZ je správné, ani k námitce doložené lékařské nálezy nejsou takové závažnosti, aby podmiňovaly přiznání nějakého stupně invalidity. Rozhodující zdravotní postižení, tedy psychiatrické onemocnění, je dlouhodobé, ovšem při odborné péči, na medikaci, stabilizované, při nepříznivých životních a pracovních situacích zhoršující se, při léčbě

zlepšující se. Ostatní zdravotní postižení (chronický bolestivý páteřní syndrom na podkladě degenerativních změn s omezenou páteřní dynamikou, artróza velkých nosných kloubů dolních končetin a oboustranná artróza loktů, komorová extrasystolie) jsou menší klinické i posudkové závažnosti a byla zohledněna spolu s profesní orientací (dělnické profese) při zvýšení určeného poklesu pracovní schopnosti o dalších 10%.

Žalobkyně v žalobě požadovala nové přezkoumání svého zdravotního stavu a z něho plynoucího určení míry poklesu pracovní schopnosti, poukazovala na to, že tento se nelepší a je důvodem k ukončení jejího pracovního poměru. Tedy spornou byla jediná otázka, a to posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a z něj plynoucí procentní míry poklesu její pracovní schopnosti, k jejímuž posouzení je příslušná na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“). Soud proto zadal vypracování posudku zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, pracovišti v Hradci Králové, a následně též PK MPSV ČR, pracovišti v Brně, a při jednání dne 26. 6. 2014 provedl takto získanými posudky důkaz.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové, ze dne 18. 12. 2013, č. j. 2013/2080-HK, vyplývá, že komise považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně smíšenou úzkostnou a depresivní poruchu, toto zdravotní postižení zařadila dle kapitoly V položky 5 písm. b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a míru procentního poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určila vzhledem k narušení sociálních kontaktů a vazeb s nutností opakované hospitalizace na horní hranici vyhláškou daného rozpětí, tj. na 20%, a tuto dále podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky vzhledem k dalším zdravotním postižením, především postižení krčního úseku páteře s opakovanými závratěmi, zvýšila o 10% na konečných 30%. Komise v posudku uvedla, že byly zjištěny pocity úzkosti a poruchy spánku, naopak nebyly prokázány hlubší známky deprese, nebyly zjištěny poruchy myšlení, bludy, halucinace, ani jiné poruchy poznávacích funkcí, rovněž nebylo prokázáno psychotické onemocnění. Posouzení zdravotního stavu žalobkyně v rámci námitkového řízení před žalovanou, stejně jako posouzení učiněné posudkovou lékařkou OSSZ, komise vyhodnotila jako správné s tím, že byly vypořádány všechny námitky žalobkyně, její potíže byly objektivně posouzeny. Žalobkyně byla při jednání PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové, přítomna, členkou komise byla s ohledem na rozhodující zdravotní postižení žalobkyně odborná lékařka z oboru psychiatrie, MUDr. Tereza Szymanská, komise vycházela z lékařské dokumentace založené v soudním spise a dále ve spise OSSZ a ČSSZ, ze zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Hany Bromové a rovněž z nálezů předložených žalobkyní při jednání.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, ze dne 5. 3. 2014, č. j. 2014/322-BR, vyplývá, že komise vycházela z lékařských nálezů založených v soudním spise, ze spisové dokumentace OSSZ a žalované, z posudkové spisové dokumentace PK MPSV, pracoviště Hradec Králové, ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Hany Bromové a ze zdravotní dokumentace psychiatrické ambulance MUDr. Františka Diblíka. Žalobkyně nebyla jednání komise přítomna, z jednání se omluvila z důvodu hospitalizace. Komise považovala za rozhodující zdravotní postižení žalobkyně smíšenou úzkostnou a depresivní poruchu. Podle komise se jedná o lehké postižení, kdy některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi, ovšem nejedná se o středně těžké funkční postižení se značně sníženou úrovní sociálního

fungování se značně omezeným výkonem některých denních aktivit, ani o těžké postižení charakteru obsedantně kompulzivní poruchy s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí. Žalobkyně je orientovaná základními kvalitami, myšlení má bez bludných obsahů a bez poruch vnímání, její odpovědi jsou adekvátní, nálada kolísá dle aktuálního stavu. Určené rozhodující zdravotní postižení komise zařadila podle kapitoly V položky 5 písm. b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a pokles pracovní schopnosti žalobkyně určila na horní hranici vyhláškového rozpětí, tj. 20%, a tento dále navýšila o 10% na konečných 30% s ohledem na ostatní onemocnění (bolesti páteře, artróza kyčelních a kolenních kloubů, komorová extrasystolie, počínající artróza loktů) a předchozí výdělečné činnosti. Závěrem komise konstatovala, že zdravotní stav byl posouzen objektivně a ani nálezy použité komisí k doplnění informací o zdravotním stavu žalobkyně neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Další dokazování soud neprováděl, neboť ani žalobkyně, ani žalovaná návrhy na doplnění dokazování neměly a soud sám potřebu dalšího dokazování neshledal, když dospěl k závěru, že má dostatečné podklady k rozhodnutí o žalobě.

Oběma posudky PK MPSV ČR má soud za prokázáno, že rozhodujícím postižením žalobkyně způsobujícím její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je smíšená úzkostná a depresivní porucha se zařazením dle kapitoly V položky 5 písm. b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a poklesem pracovní schopnosti 30%, tedy neodpovídajícím žádnému stupni invalidity. Nejedná se ani o středně těžké, ani o těžké onemocnění, odůvodňující zařazení podle písm. c či d. Závěry posudků PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové a pracoviště v Brně, se plně shodují se závěry posudkových lékařů OSSZ a ČSSZ v otázce určení rozhodujícího zdravotního postižení, jeho zařazení dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. i určení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Oba posudky shodně na základě svých skutkových a právních zjištění pak dospěly k závěru, že zdravotní stav žalobkyně neodpovídá žádnému stupni invalidity. Oba posudky jsou podrobné, srozumitelné a přesvědčivě odůvodněné, vycházejí správně především z doložených nálezů odborných lékařů a teprve podpůrně z výsledků vlastního přeshetření žalobkyně (v případě posudku pracoviště v Hradci Králové) při jednání komise. Oba se též vyjadřují k hodnocení učiněnému posudkovými lékaři OSSZ a ČSSZ a k námitkám žalobkyně vzneseným v průběhu soudního řízení, resp. k listinám jí předloženým. Oba posudky PK MPSV ČR soud hodnotí jako přesvědčivé, podrobné, úplné a nemá důvod o nich pochybovat. Pokud pak žalobkyně na základě nálezů odborných lékařů je názoru, že její současný zdravotní stav vykazuje zhoršení, nemůže být tato skutečnost důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované, neboť soud je povinen toto přezkoumat k datu jeho vydání, konkrétně k datu 15. 7. 2013, a ke skutečnostem nastalým po tomto datu nemůže přihlížet (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů). Zhoršení zdravotního stavu po datu 15. 7. 2013 však naopak může být důvodem pro novou žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu a následně nové přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně posudkovým lékařem OSSZ a z toho plynoucí nové rozhodnutí o takto podané nové žádosti.

Soudu tedy dospěl na základě posudků PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové a pracoviště v Brně, k závěru shodnému se závěrem ČSSZ v napadeném rozhodnutí, tedy že k datu vydání tohoto rozhodnutí se u žalobkyně nejednalo o žádný stupeň invalidity, neboť pokles její pracovní schopnosti činil pouze 30%.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Jak již bylo uvedeno výše, v řízení bylo prokázáno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí neodpovídal zdravotní stav žalobkyně žádnému stupni invalidity a tedy žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu byla žalovanou správně zamítnuta. Soud proto musel žalobu proti rozhodnutí žalované jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., když úspěšné žalované jako správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů soudního řízení nenáleží a žalobkyně byla se žalobou neúspěšná, tudíž jí náhrada nákladů nepřísluší.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 25. června 2014

Mgr. Monika Chaloupková v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová